

Brusel 18. února 2026
(OR. en, es, fr)

Interinstitucionální spis:
2025/0132 (COD)

6177/1/26
REV 1 ADD 1

CODEC 196
JAI 180
ASILE 16
FRONT 31

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o uplatňování pojmu bezpečná třetí země (první čtení) – přijetí legislativního aktu = prohlášení

Španělsko požádalo, aby bylo do zápisu z jednání Rady vloženo toto prohlášení

1. Španělsko je odhodláno provádět evropský Pakt o migraci a azylu. Tento pakt představuje historický milník v utváření komplexního politického a právního rámce EU pro řízení azylu a migrace. Klíčovou součástí tohoto rámce je nařízení (EU) 2024/1348 o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii („nařízení o azylovém řízení“).
2. Španělsko nepodporuje tento návrh na změnu nařízení o azylovém řízení, a to ze čtyř důvodů, které souvisejí s legislativními a právními aspekty, vnějšími vztahy a provozními aspekty.

3. V první řadě tento návrh nařízení podryvá integritu paktu. Zahrnuje změnu Paktu o migraci a azylu ještě před jeho vstupem v platnost v červnu 2026. Tato změna je zaváděna ještě předtím, než můžeme zjistit, zda tento nový právní rámec funguje dobře jako celek, a zejména nová ustanovení o konceptu bezpečné třetí země, který byl již zahrnut ve znění nařízení o azylovém řízení dohodnutém na konci roku 2023. Kromě toho se jedná o změnu jednoho z prvků, který se z hlediska dosažení dohody ukázal jako zvláště citlivý, a to konceptu bezpečné třetí země. V neposlední řadě tento návrh nelze posuzovat izolovaně, ale je třeba jej nahlížet v úzké souvislosti s návrhem nařízení o návratech a s návratovými centry, která jsou v něm předpokládána. Španělsko nadále zaujímá k takovým repatriačním střediskům ve třetích zemích kritický postoj.
4. Za druhé Španělsko vznáší právní připomínky ohledně toho, že do znění byla začleněna možnost uzavírat nezávazná ujednání v této oblasti. Taková ujednání neumožňují zajistit dodržování práv a povinností žadatelů, kteří budou přemístěni do třetí země. Není zaručeno, že těmto žadatelům bude poskytnuta účinná ochrana v souladu s právem Unie a mezinárodním právem. Pokud navíc taková ujednání nejsou závazná, je otázkou, jak by mohlo být jejich dodržování od členských států či třetích zemí vymáháno. Jestliže je výslovně stanoveno, že Unie může sama uzavírat nezávazná ujednání či dohody se třetími zeměmi v této oblasti, pro všechny členské státy to znamená vysokou míru odpovědnosti a vystavení nepřijatelnému riziku. Kromě toho existuje značné riziko soudních sporů z důvodu potenciálních porušení zásady nenavracení, která je zakotvena v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o lidských právech. Právní rizika jsou také spojena s možným dopadem na pravidla pro určení odpovědnosti. V tomto ohledu nelze vyloučit, že by mohla být pozastavena přemístění mezi členskými státy na základě nařízení o řízení azylu a migrace vzhledem k tomu, že vnitrostátní soudy mohou mít za to, že osoby nelze přemístit do zemí, které takové dohody uzavřely.

5. Za třetí uzavření dohod tohoto druhu Unií nebo jinými členskými státy s třetími zeměmi sousedícími se Španělskem má přímý dopad na dvoustranné vztahy Španělska s danými zeměmi. Znění stanoví mechanismus předchozího informování pro členské státy, které sdílejí společnou hranici. Toto znění by však vylučovalo klíčové sousední země Španělska, s nimiž by jiné členské státy mohly uzavřít dohody, aniž by Španělsko informovalo nebo konzultovalo.
6. Za čtvrté má Španělsko vážné pochybnosti o efektivitě a účinnosti tohoto uspořádání na provozní úrovni. Skutečnost, že kritérium vazby je volitelné, vede k otázkám o udržitelnosti mechanismu. Španělsko se táže, co by přemístěnou osobu motivovalo k tomu, aby se nepokoušela vrátit do Unie, pokud by v neznámé třetí zemi neměla rodinné, sociální či ekonomické vazby, a její vyhlídky v dané zemi by tudíž byly omezené. Pokud by navíc některé členské státy kritérium vazby uplatňovaly a jiné ne, vedlo by to k roztržitému, nikoli společnému systému. O poměru nákladů a přínosů takového opatření lze rovněž polemizovat. Nebyla provedena žádná alespoň minimálně objektivní analýza nákladů a přínosů. V podobných, již existujících příkladech však již byly prokázány vysoké náklady a omezené výsledky.
7. Vzhledem k výše uvedenému je Španělsko **PROTI** přijetí tohoto nařízení v navrhovaném znění.

Francie požádala, aby bylo do zápisu z jednání Rady vloženo toto prohlášení

Francie hlasuje proti přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o uplatňování konceptu „bezpečná třetí země“. Změna uplatňování konceptu „bezpečná třetí země“ navrhovaným způsobem přináší významná provozní, právní a politická rizika jak pro členské státy, které se rozhodnou neuplatňovat kritérium vazby, tak pro členské státy, které si tuto možnost nezvolí, a tím spíše pro ty, které ji nebudou mít k dispozici.

V navrhovaném znění bylo upuštěno od kritéria vazby coby povinného požadavku a bylo nahrazeno možností uzavírat dohody a ujednání se třetími zeměmi, což zpochybňuje jemnou rovnováhu dosaženou v rámci Paktu o migraci a azylu a jako takové představuje riziko pro jeho provádění:

- – může to vést k nárůstu druhotného pohybu, což je riziko, které z důvodu absence předchozího posouzení dopadu nebylo možné posoudit před představením legislativní revize;
- – může to zasahovat do přemísťování mezi členskými státy podle dublinského mechanismu, a tedy podle nařízení (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace;
- – to vyplývá zejména z možnosti uzavírat „ujednání“, která s ohledem na nezávazný charakter neumožní členskému státu obdržet veškeré záruky potřebné k zajištění toho, aby žadatel o azyl požíval ve třetí zemi, do které jej zamýšlí odpovědný členský stát navrátit, úroveň ochrany požadovanou konceptem „bezpečná třetí země“, zejména pokud jde o účinný přístup k této ochraně.

V neposlední řadě Francie opakuje, že je proti tomu, aby uvedené dohody či ujednání vedly k financování ze strany EU, zejména prostřednictvím fondů vnější činnosti.
